R 5440

“அவருடைய கருணை அன்பு எவ்வளவு பெரியது !”

“HIS LOVING- KINDNESS, O HOW GREAT !”

“ஜீவனைப் பார்க்கிலும் உமது கிருபை நல்லது; என் உதடுகள் உம்மைத் துதிக்கும்”–சங்கீதம் 63:3.

தேவன் இரக்கமுள்ள சுபாவத்தை, குணஇயல்பை, பேரன்பை உடையவராயிருக்கிறார். அது பொதுவானதாயிருந்து, ஒருவிதத்தில் அவருடைய சிருஷ்டிகள் எல்லாரிடத்திற்கும் – அதாவது, புத்திக்கூர்மையுள்ளவைகளுக்கு மாத்திரமல்ல, அவருடைய கரத்தின் புத்திக்கூர்மையற்ற சிருஷ்டிகளிடத்திற்கும் செல்கிறதாயுள்ளது. நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் தம் தயவுகளையும், கருணையையும் பொழிகிறார். அவர் நல்லோர்மீதும் பொல்லார் மீதும் அவருடைய சூரியப்பிரகாசத்தையும், மழையையும் அனுப்புகிறார். ஆனால் ஒரு விசேஷித்த அன்பிரக்கத்தை, ஒரு விசேஷித்த அன்பை, இருதயத்தில் அன்புக்குரிய பண்புகளை உடையவர்களுக்காக அவர் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார். இவ்வாறு அவர்கள் அப்படிப்பட்ட குணலட்சணத்தின் பண்புக்கூறுகளை பெற்றிருந்ததே, அவர் அவர்களை நேசிக்க அனுமதித்தது. அதாவது, நல்ல உயர்ந்த உள்ளமுடைய ஒவ்வொருவரையும், ஒவ்வொரு நல்ல மனிதர்களும் நேசிப்பதைப்போல, அவர்களை அவர் நேசிக்க அனுமதித்தது.

தேவன் பரிசுத்த தூதர்களையும் அவ்விதமாகவே நேசித்தார். பாவம் செய்வதற்கு முன்பு ஆதாமிடத்திலும், அப்படிப்பட்ட அன்பை அவர் கொண்டிருந்தார். பாவம் செய்ததிலிருந்து ஆதாமின் சந்ததியினிடத்தில் அன்பிரக்க உணர்வை உடையவராயிருந்து, தங்கள் பாவத்தை உணர்ந்து, அவரிடத்திற்கு திரும்புவதற்கான விருப்பமும், அவருடைய சித்தத்தை செய்வதற்கான விருப்பமும் உடையவரிடத்தில், அவ்வன்பை காண்பிக்கிறார். அவருடைய அன்பிரக்கம் அவர்களுக்காக ஒரு அற்புதமான ஏற்பாட்டை உருவாக்க அவரை வழிநடத்தியது. பூமிக்குரிய சுபாவத்தை உடையவர்களாயிருக்க சிலருக்கு அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்து, அவர்கள் ஏதேனின் பரிபூரணத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், இங்கு பூமியில் நித்திய ஜீவனுக்கான ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்வார்கள். மற்றவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய சுபாவத்தில் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார், உண்மையாகவே, “கடலின் விசாலத்தைப்போல் தேவனுடைய இரக்கத்திலும் விசாலம் இருக்கிறது!”

ஆனால் மனப்பூர்வமான பாவியை அவர் நேசிப்பதில்லை. இது நீதியுடன் இணக்கமாக இருக்கிறது. நாம் அறியாமையில் இருப்பவர்களை, அறிவுக்குறைவினால் முறையான தகவல்களைப் பெறத்தவறி, தேவனுடைய பிரமாணத்தை மீறுகிறவர்களை நேசிக்கலாம். ஆனால் இருதய உள்நோக்கத்திலும், சித்தத்திலும் தவறு செய்கிற துன்மார்க்கரை நாம் நியாயமாக அன்பு செய்ய முடியாது. திருத்தமுடியாத துன்மார்க்கர்களை தேவன் நேசிப்பதில்லை. துன்மார்க்கர் எல்லாரும் அழிக்கப்படுவார்கள். யார் அவருடைய நீதியோடு இசைவிற்கு வருகிறார்களோ, அவர்களே நித்திய ஜீவனுக்கான ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிக்கமுடியும் என்று அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இவர்கள் நித்திய மகிழ்ச்சியை பெற்றிருப்பார்கள். அவருடைய அன்புள்ளதயவை நித்தியத்திற்கும் பெறுபவர்களாயிருப்பார்கள்.

சங்கீதக்காரன் தேவனுடைய அன்பிரக்கத்தை தன் சொந்த அனுபவங்களில் ருசிபார்த்திருந்தார். அவர் இஸ்ரயேலின்மேல் இராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டபோது, தேவனுடைய பார்வையில் தான் தயவு பெற்றிருந்ததை அறிந்தார். பின்னாளில் அவர் தவறு செய்தபோது, தேவன் அவரை சிட்சித்து, அன்பினால் அவரை தண்டித்தார். ஏனெனில் தாவீது தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்றவராக – நீதி செய்ய விருப்பமுள்ளவராக– தேவசித்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவராக இருந்தார். ஒரு திசைகாட்டியின் முள்ளானது, குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளின்கீழ், துருவங்களை நோக்கிய நிலையிலிருந்து, தன் இயல்பான திசைக்கு திரும்புவதைப்போல, சில சமயங்களில் சில ஈர்ப்புகள் தாவீதை ஆதிக்கம்செலுத்தி, தவறான வழிமுறைக்கு அவரை வழிநடத்தியது. ஆனால் சுற்றி வளைத்திருந்த பாவம் விரைவில் கடந்துபோய் அல்லது தன்னுடைய பாவத்தைப் பார்க்க கர்த்தரால் அவர் வழிநடத்தப்பட்டு, திசைகாட்டியின் முள் திரும்பி, மறுபடியும் துருவத்தை சுட்டிக் காட்டுவதுபோல், அவருடைய

இருதயமும் முழுமையாக யேகோவா தேவனை நோக்கித் திரும்பியது. எனவே தேவனுடைய அன்பிரக்கம் இல்லாத வாழ்க்கை தனக்கு எந்த மதிப்பையும் தராது என்று தாவீது இராஜா அறிவித்தார். அவருடைய ஜீவியம் கர்த்தருடைய தயவிலிருந்து துண்டிக்கப்படுகின்ற நிலையை அடையுமானால் அவர் விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில், அவருடைய உதடுகள் எப்போதும் கர்த்தரை அறிக்கையிடும், அவருடைய அன்பிரக்கத்தை எடுத்துரைக்கும், அவருக்கு துதியை ஏறெடுத்துக்கொண்டும் இருக்கும்.

நம்முடைய அபிஷேகம் மிகவும் உன்னதமானது

தற்போது எஜமானைப் பின்பற்றுவதற்காகவும், அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகவும் பெருமுயற்சி செய்கிற, கர்த்தருடைய உண்மையான அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளாயிருக்கிற நமக்கு, இது இன்னும் அதிக உண்மையாயிருக்கிறது. பாவத்திற்கான நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு, தேவனுடைய கிருபையினால் அவருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கிற நாம், அவருடைய புத்திரர்களாக ஆகியிருக்கிறோம், பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வாறு நாம் கிறிஸ்துவின் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட சரீரத்திற்குள் வந்திருக்கிறோம். தாவீதைப்போல நாம் உலகத்துக்குரிய சிங்காசனத்திற்காக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அபிஷேகம் இன்னும் மேலானது. அது முழு உலகத்தையும் ஆளுகை செய்வதில் பங்கெடுப்பதற்கு பரலோக சிங்காசனத்திற்கு நம்மை அபிஷேகம் செய்கிறது.

எந்த இராஜாவோ அல்லது பேரரசரோ, பூமிக்குரிய சிங்காசனத்தின்மீது சில குறுகிய வருஷங்களுக்குமேல் ஆளுகை செய்வதற்கான நம்பிக்கை கொள்ளமுடியாது. ஆனால் மேசியாவுடன் ஆளுகை செய்ய, அவருடைய சிங்காசனத்தில் பங்குபெற தகுதியாக எண்ணப்பட்டவர்கள் ஆயிர வருடமளவிற்கு ஆளுகை செய்வார்கள். மேலும் இது அவர்களுடைய மகிமையின் துவக்கமாக மாத்திரமே இருக்கிறது. இந்த மகிமைநிறைந்த உயர்த்தப்படுதலுக்காக, அவருடைய ஒரே பேறானகுமாரன் மூலமாக இப்போது நமக்கு பயிற்சி கொடுத்து, தயார்ப்படுத்துகிற பரலோகத்தில் இருக்கிற நம் பிதா, தம் குமாரனுடன் இணைந்து ஆளுகை செய்வதற்காக நம்மோடிருந்து நம் பாதையில் வழிநடத்துவார் என்று நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். நாம் அவரை நேசித்து, அவருடைய நோக்கத்திற்காக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், நமக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கும்.

எனவே நாம், உலக வரலாற்றிலுள்ள மற்றெல்லா ஜனங்களுக்கும் மேலாக, நமக்காக வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய அன்பிரக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் அவருடைய மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களையும், அவருடைய விசேஷமான அன்பையும் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த அன்பையும், இந்த மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களையும், அவருடைய கிருபையின் அபரிதமான ஏற்பாடுகளையும் எந்த அளவிற்கு நாம் மதித்துப் போற்றுகிறோமோ, அந்த அளவிற்கு நம் இருதயங்கள் நன்றியுணர்வுடன் மறுமொழி கூறும். அந்த அளவுக்கு அவருடைய அன்பிரக்கம் நமக்கு உண்மையாயிருக்கும். மேலும் அவருடைய ஊழியத்தில் நாம் நம் ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு தயாராயிருப்போம்.

இயேசுவுடனும் இவ்வாறே இது இருந்தது. அவர் பிதாவின் தயவையே மற்ற எல்லாவற்றிற்கும்மேலாக விரும்பி தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் பிதாவின் ஏற்பாடுகளின்மூலம், நமக்காக இந்த புதியதும் ஜீவனுள்ளதுமான வழியைத் திறந்திருக்கிறார். இப்படி நாம் அவருடைய சீஷர்களாக ஆவதினால், ‘‘ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே பேனாலும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு..’’ மாத்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய விசேஷித்த அன்பிரக்கத்திலும், ஒப்பற்ற வாக்குத்தத்தங்களிலும் அவரோடுகூட பங்குபெறலாம். நிச்சயமாக நம்முடைய உதடுகள் நம் தேவனைத் துதிக்கும். அது மாத்திரமல்ல, நம் குறிப்புப் புத்தகமும், நம்முடைய வங்கிக் கணக்குகளும், நம் செல்வாக்கும் அவரைத் துதிக்கும்! நாம் பெற்றுள்ள அனைத்தும் கர்த்தரைத் துதிக்கும், மேலும்இவை எல்லாவற்றையும் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று எப்பொழுதும் நம்புகிறோம்.

‘‘இந்த கதையை சொல்ல பிரியமாயிருக்கிறேன்’’

இந்த தற்கால ஜீவியம் நமக்குக் கொடுக்கக்கூடிய எல்லாவற்றைக் காட்டிலும், நமக்காக தேவனுடைய சொல்லிமுடியாத தயவை உணர்ந்துகொள்ள வந்திருக்கிற நாம், எந்த ஒரு நன்மையான உலகப் பொருட்களையும், ஒவ்வொரு நம்பிக்கை மற்றும் குறிக்கோளையும், ஜீவிக்கிற நம்முடைய ஒவ்வொரு ஆற்றலையும், சந்தோஷத்துடன்

அவருடைய பலிபீடத்தின்மீது வைக்கிற நாம், மற்றவர்களுக்கான இரட்சிப்பின் காரியங்களை சொல்வதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இருளிலிருந்த நம்மை ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு அழைத்தவரின் துதியை உரக்கச்சொல்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அந்தச் செய்தி கடைப்பிடிப்பதற்கு மிகவும் நல்லது!. அதை நாம் பறைசாற்றாவிட்டால் அது நம்முடைய எலும்புகளில் அடைபட்டு எரிகிற அக்கினியைப்போல இருக்கும். எனவே நாம் அதை கண்டிப்பாக எடுத்துச்சொல்லவேண்டும். அதைச் சொல்வது நமக்கு உபத்திரவத்தை ஏற்படுத்தும், பணம் செலவழிக்க நேரிடும், முன்னாள் நண்பர்களின் தவறான புரிந்துகொள்ளுதலையும் துன்புறுத்தலையும் கொண்டுவரும். குடும்ப உறவில் ஒருவேளை விரிசல் ஏற்படக்கூடும். இது உலகம் மற்றும் சபைஅமைப்பின் முகச்சுளிப்பையும் ஏற்படுத்தும் என்று விரும்புகிறோம்.

நம் ஆதார வசனம் பரிசுத்தவான்களுக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது

நம் ஆதார வசனத்தில் தாவீது தீர்க்கதரிசி, கிறிஸ்துவின் சபையைப்பற்றி தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசியுள்ளார். இந்த வார்த்தைகளை தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்குத் தவிர வேறு யாருக்கும் பொருத்தமுடியாது. தேவனுடன் நடந்து, அவருடன் பேசுகிறவர்கள் தவிர, வேறு யாரும் தங்கள் பூமிக்குரிய ஜீவியத்தைக் காட்டிலும், தேவனுடைய தயவை அதிக விலைமதிப்புள்ளதாயும், விரும்பக்கூடியதாயும் மதிப்பிட மாட்டார்கள். இந்த விஷயத்தை சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்படி சராசரி பெயர் கிறிஸ்தவனிடம் கேட்கும்போது, கர்த்தருடைய தயவிற்காக இந்த வாழ்க்கையை பரிமாறிக்கொள்வாரா என்று கேட்போமானால், அதாவது, தராசின் ஒருபுறத்தில் எல்லாவித நற்காரியங்கள், நம்பிக்கைகள், குறிக்கோள்கள், குடும்பப் பிணைப்புகள், சமூக அந்தஸ்து, திருச்சபை, மனிதர்களால் மதிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றை வைத்து, மறுபுறத்தில் தேவதயவை வைத்து, தேவ தயவிற்காக இந்த வாழ்க்கையை பரிமாறிக்கொள்வாரா ? என்று கேட்போமானால், அவர் தயங்கி, இறுதியாக இந்த வாழ்க்கையின் காரியங்களுக்கு ஆதரவாகவே முடிவெடுப்பார்.

இதற்கான காரணம், அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவ தயவை உயர்வாக மதித்துப் போற்றுவதில்லை என்பதேயாகும். அவர்கள் சர்வவல்லவரைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காரியங்களைக் கேட்டும் விசுவாசித்தும் இருக்கிறார்கள், அவைகளில் சில சரியானவை, சில தவறானவை. ஆனால் தேவனுடைய குணஇயல்பு மற்றும் திட்டம் பற்றிய தவறான அறிவிப்பு, அவர்களை சூழ்ந்திருக்கிற உலகப்பிரகாரமான செல்வாக்குடன் ஒன்றிணைந்து இருப்பது ஆகியவை, அவர்கள் கற்றிருக்கிற சத்தியங்களை பெருமளவில் நடுநிலைப்படுத்தி, சரியீடுசெய்து, பயனற்றதாகச் செய்து, காணாதவைகள் மீதான அவர்களின் நம்பிக்கையை குறைக்கிறது. இதன்மூலம், உலகப்பிரகாரமான விருப்பங்கள் தேவதயவின் மீதான அவர்களின் புரிந்துகொள்ளுதலை.. பத்திலிருந்து ஒன்றாகக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறது.

யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீகத் திட்டத்தின் மூலம் கர்த்தருடைய அன்பிரக்கத்தையும், கிருபையையும் காண வந்திருக்கிறவர்கள், அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக ஆகியிருப்பார்களானால், சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஒருவேளை, அவர்கள் நித்திய வேதனைக்குரிய இடம் இல்லை என்பதையும், தேவனுடைய அன்புள்ள திட்டம் முழு மனித சந்ததியையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்பதையும் கண்டு, அவர்களின் இருதயங்கள் அவருடைய இந்த மாபெரும் அன்பின் வெளிப்படுத்துதலினால் பதில் செயலாற்ற தொடப்படாமல், வெறுமனே மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் வழியில் செல்வார்கள், அவர்கள் தப்பறையின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆண்டவரால் குணப்படுத்தப்பட்ட, 9 குஷ்டரோகிகளைப்போல இருப்பார்கள். எனினும் அவருக்கு மகிமைசெலுத்தவோ, அவருடைய ஊழியத்தில் தங்களைக் கொடுக்கவோ திரும்பிவர மாட்டார்கள். அந்தோ! இவர்களே பெரும்பான்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் தற்போது நிரூபிக்கும் மகாநாளில் இருக்கிறோம். இந்த தீமையின் நேரத்தில் உள்ள சோதனையில் நிலைநிற்கக் கூடியவன் யார் ?

தேவனே நம் ஆத்துமாவின் சூரியன்

உண்மையான பரிசுத்தவான்களால் மிகவும் மதித்துப்போற்றப்படுகிற தேவனுடைய இந்தஅன்பான தயவு, வெறும் எதிர்கால வளங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் குறித்த தயவாக மாத்திரம் இல்லாமல், தற்காலத்திலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உடைமையாக இருக்கிறது. படிப்படியாக, இவர்கள் கர்த்தருடனான ஒற்றுமை மற்றும் ஐக்கியம்

என்ற பரிசைப் பெறுவதற்கு வருகிறார்கள். அந்த தோழமையில் ஏற்படும் எந்த குறுக்கீடும், அதன் அளவுக்கேற்ப ஆத்தும துயரத்தை வருவிக்கும். இந்தத் துயரம், வேறு எதுவும் நிரப்பமுடியாதபடி, வலிநிறைந்த வெறுமையைக் கொண்டுவரும். இந்த உணர்வு நாம் அடிக்கடி பாடுகின்ற கீர்த்தனையில் அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

என் அன்புத் தகப்பன், என் ஆத்துமாவின் சூரியன்

நீர் அருகிலிருக்கும்போது இரவேயில்லை என்றறிவேன்

உம்முடையஊழியனின் கண்களிலிருந்து உம்மை மறைக்க

ஆ, பூமியில் பிறக்கும் எந்த மேகமும் எழும்பாது.

தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளை அவருடன் மிகவும் நெருக்கமாக நடப்பார். சுபாவ மனிதனுக்கு இனிமையாயிருக்கிறதும், விலையேறப்பெற்றதுமாகிய எதுவும், அவனுடைய பிதாவின் முகத்தை அவனிடமிருந்து மறைப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படாது. இது வேறு எதனுடனும் ஒப்பிடமுடியாத பேராபத்தாக மதிப்பிடப்படும். மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அன்பு செய்கிறதற்கு வந்திருக்கிற தன் பரலோக நண்பனுக்கும் தனக்கும் இடையே வருகிற அன்பிற்குரிய வலதுகரம் போன்ற எதையும் துண்டிக்கவோ அல்லது விலைமதிப்பற்ற கண் போன்ற எதையும் தன் ஜீவியத்திலிருந்து பிடுங்கவோ விரும்புவார். தேவன் இவர்களுக்கு உண்மையாகவே அவர்களின் ஆத்தும சூரியனாயிருக்கிறார். அவர் இல்லாதவர்களின் வாழ்க்கை இரவின் அந்தகாரத்தைப் போலிருக்கும்.

இருள் ஒளியைப் பகைக்கும்

கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற சிலர், கிறிஸ்தவ ஜீவியமானது பூமிக்குரிய நட்புக்களை இழக்காது என கூறக்கூடும். அப்படிப்பட்ட கருத்து மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று. அதாவது, இது ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு எதிர்மாறான கண்ணோட்டமாயிருக்கிறது. என்ன தேவையாய் இருக்கிறதோ, அதற்கு அத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்தும் செயல்முறை நியாயமற்றது என கூறலாம். ஆனால் அப்படியல்ல! நம் போதகர் அப்போது பேசிய வார்த்தைகள் இன்றும் உண்மையாயிருக்கிறது. "நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதை சிநேகித்திருக்கும். நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினால் உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது" (யோவான் 10:19). அப்போஸ்தலரின் அறிவிப்பு இன்னும் நன்மையை பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது;"அன்றியும் கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள் (2தீமோ 3:12).

நம் போதகர் சமூக அந்தஸ்தையும்அவருடைய நாளின் சபை அமைப்புக்களுடனான தயவையும் இழந்து ஏன் பாடுபடவேண்டும்? வேதபாரகரும் மதத்தலைவர்களில் முக்கியமானவர்களும், தங்கள்முகத்தை அவரிடமிருந்து ஏன் மறைக்கவேண்டும்? இறுதியாக அவரை சிலுவையில் அறையும்படி அவருக்கு எதிராக மிகவும் மனக்கசப்புள்ளோராக ஏன் ஆகவேண்டும்? அவர் தரப்பில் தீமையான காரியங்கள் இருந்ததின் காரணத்திலா? இல்லை. அவர் நன்மை செய்கிறவராகவே சுற்றித்திரிந்தார். அவர் சத்தியத்தைக் கூறியதால் இப்படி நடந்தது. தங்களைத் தாங்களே அப்படிப்பட்டவர்களாக உணர்ந்துகொள்ளும்படியாக, சத்தியங்களை அவர்அறிவித்தார். ஆனால் அவர்கள் அவைகளோடுகூட முன்னோர்களின் பாரம்பரியங்களை அதிகம் கலந்ததினால், நம் கர்த்தருடைய பணியையும், போதனைகளையும், நெறிதவறிய கண்ணோட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, மிகவும் முட்டாள்தனமானவர்களாக, தள்ளாடுகிறவர்களாக, குருடானவர்களாக இருந்தனர். அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக சரியான மனப்பான்மையில் இல்லை. "இருள் ஒளியைப் பகைக்கிறது".

போதகர் அடைந்த துன்பங்கள், வெளிப்புற உலகத்திடமிருந்து வரவில்லை, மாறாக, அவர் காலத்தின் பரிசுத்த ஜனங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டவர்களிடமிருந்தே வந்தது. அன்றிலிருந்து அது எப்போதும் இருந்துவருகிறது. இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. தற்போது சத்தியத்தை எதிர்ப்பவர்கள், சபைக்கு வெளியே இருக்கும் உலகின் ஜனங்கள் அல்ல, இதில் சில விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம். மாறாக, சாத்தான் தன் தவறான போதனைகள் மற்றும் தவறாக திரித்துக்கூறியவைகளால் குருடாக்கப்பட்ட, வைராக்கியமுள்ள சபைப் பிரிவினர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. நம் கர்த்தர் அறிவித்ததுபோல், எங்கெல்லாம் சத்தியம் செல்கிறதோ, அது பிரிப்பதற்கான ஒரு பட்டயமாகவே இருக்கும். இயேசுவின் பின்னடியார்களுக்கு இந்த நிபந்தனைகள் பரிசோதிக்கும் ஒரு சோதனையாக இருக்கும். சத்தியத்திற்கு உண்மயாயிருப்பதனால் வரும் வெறுப்பு, ஏளனம்,

அவமதிப்பு ஆகியவற்றை தாங்கிக்கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோமா? நம் பிதாவின் தயை நிறைந்த அன்பு, முழு உலகத்தின் தயை மற்றும் புன்னகைகளைவிட நமக்கு அதிகமதிகமாக இருக்கிறதா? ஜீவனைக் காட்டிலும் அவரது தயை அதிகமாக இருக்கிறதா?

யுகங்களின் மகிமையான சுரமண்டலம்

இப்படி இருக்குமானால், அவருடைய நாமத்தில் நாம் முன்னோக்கிச் செல்லமுடியும். நாம் அவ்வாறு செல்லும்பொழுது, சந்தோஷமடையவேண்டும். நம் உதடுகளினால் அவரைத் துதித்து, அவர் நம் வாயில் வைத்த புதிய பாட்டைப் பாடுகிறோம். அதுவும் நம் தேவனின் அன்பிரக்கத்தைப் பாடுகிறோம். இந்தப் பாடலைப் பாடுவதற்கு கொஞ்சம் விலைகொடுக்க நேரிடும். தேவனுடைய சுரமண்டலத்தை வாசிப்பதற்கு கற்றிருப்பவர்கள், அதன் எல்லா கம்பிகளையும் பரிபூரண இசைவிற்கேற்ப சுருதிசேர பெற்றிருப்போர் மட்டுமே இந்த, "மோசேயின் பாட்டையும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பாட்டையும்" முறையாக வழங்கமுடியும். இந்த அற்புதமான சுரமண்டலத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட மெல்லிசையை இயற்றுவதற்கு, முன்பு சாத்தியமில்லாதிருந்தது, இன்றைய நாளிலேயே அது சாத்தியமாயிற்று. இதற்கு முன்பு அதன் யாழ் நரம்புகள் முறையாகப் பொறுத்தப்பட்டு சுருதி சேர்க்கப்படவில்லை. தற்போது அதன் இசை மயக்குகிறது. இப்போது யுகங்களைப் பற்றிய இந்த சுரமண்டலத்தை எடுத்து, அதன் இசை நரம்புகளை மீட்டுவோமாக! இந்த அற்புதமான மகிழ்ச்சியூட்டுகிற புதிய பாடலை, ஆவியுடனும் புரிந்துகொள்ளுதலுடனும் பாடுவோமாக!